Valiokunnan lausunto SuVL 10/2025 vp– U 13/2025 vp

Suuri valiokunta

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle komission ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista (COM(2025) 81 final) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2023/956 muuttamisesta rajalle perustetun hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin yksinkertaistamisen ja vahvistamisen osalta (COM(2025) 87 final)

Valtioneuvostolle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskuntaan on saapunut valtioneuvoston jatkokirjelmä UJ 33/2025 vp — U 13/2025 vp komission ehdotuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista (COM(2025) 81 final) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) 2023/956 muuttamisesta rajalle perustetun hiilidioksidipäästöjen säätömekanismin yksinkertaistamisen ja vahvistamisen osalta (COM(2025) 87 final).

Lausunnot

Asiasta on annettu seuraavat lausunnot:
- ympäristövaliokunta YmVL 28/2025 vp
- talousvaliokunta TaVL 49/2025 vp

Asiantuntijat

Suuren valiokunnan työjaosto on kuullut:
- hallitussihteeri Sami Teräväinen, työ- ja elinkeinoministeriö
- toiminnanjohtaja Sonja Finér, Finnwatch ry

Suuren valiokunnan työjaosto on saanut kirjallisen lausunnon:
- Ihmisoikeuskeskus
- Fortum Oyj
- Akava ry
- Elinkeinoelämän keskusliitto ry

Valmis
5.0

- Kaupan liitto ry
- Reilu kauppa ry
- STTK ry
- Suomalaiset kehitysjärjestöt - Finnish Development NGOs Fingo ry
- Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- Suomen Yrittäjät ry
- Teknologiateollisuus ry

VALTIONEUVOSTON JATKOKIRJELMÄ

Ehdotus

Komissio antoi 26.2.2025 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kestävyysraportointidirektiivin (EU) 2022/2464 ja yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annetun direktiivin (EU) 2024/1760 muuttamisesta (COM(2025) 81 final). Ehdotus tähtää yritysten hallinnollisen taakan keventämiseen ja on keskeinen osa niin sanotussa Omnibus I -paketissa julkaistuja säädösehdotuksia. Neuvoston yleisnäkemys hyväksyttiin 23.6.2025.

Euroopan parlamentti hyväksyi oman kantansa täysistunnossa 13.11.2025. Puheenjohtaja kertoi kolmikantaneuvottelujen aloituksesta 24.11.2025 työryhmässä. Neuvoston mandaatista ja EP:n muutosehdotuksista keskusteltiin Coreper II -kokouksessa 26.11.2025. Kolmikantaneuvotteluissa saavutettiin ehdotuksesta alustava sopu neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission välillä 8.12.2025. Sekä neuvoston että Euroopan parlamentin on vielä hyväksyttävä lopputulos virallisesti omien menettelyjensä mukaisesti ennen kuin muutokset tulevat voimaan.

Neuvoston yleisnäkemyksen kannat ja Euroopan parlamentin kanta jo päättyneisiin kolmikantaneuvotteluihin on kuvattu valtioneuvoston jatkokirjelmässä, jossa niitä myös verrataan komission alkuperäiseen ehdotukseen.

Valtioneuvoston kanta

Valtioneuvosto täydentää ja täsmentää jatkokirjeessä aiempaa kirjelmällä U13/2025 vp toimittamaansa kantaa seuraavasti:

Valtioneuvosto pitää EU-sääntelyn yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan vähentämistä tärkeänä ja näkee kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin yksinkertaistamisen yhtenä olennaisena välineenä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Valtioneuvosto katsoo, että soveltamisalan rajojen tarkastelu osaltaan edistäisi hallinnollisen taakan vähentämistä ja sääntelyn yksinkertaistamista ja siten voi tukea eurooppalaisten yritysten globaalia kilpailukykyä.

Valiokunnan lausunto SuVL 10/2025 vp

Valtioneuvosto pitää tärkeänä yrityksiä koskevan sääntelyn oikeusvarmuutta ja selkeyttä. Neuvottelutuloksen saavuttaminen Omnibus I -ehdotuksesta on tärkeää, jotta yritykset voivat valmistautua niitä koskeviin velvoitteisiin.

Osana kokonaisratkaisua ja neuvottelutuloksen saavuttamiseksi valtioneuvosto voi tukea kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin soveltamisalan rajan korottamista. Valtioneuvosto on myös avoin tarkastelemaan muita mahdollisia, määrällisesti vähäisempiä muutoksia hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja sääntelyn yksinkertaistamiseksi.

Valtioneuvosto tukee neuvoston yleisnäkemyksen mukaista riskiperusteisen lähestymistavan huomioimista sääntelyssä. Se voi kannattaa muutoksia, jotka edelleen lisäävät sääntelyn riskiperusteisuutta. Se pitää tärkeänä kuitenkin välttää muutoksia, jotka johtavat raskaampiin ja monimutkaisempiin sääntöihin sekä hallinnolliseen taakkaan yrityksille, erityisesti pk-yrityksille.

Valtioneuvosto kannattaa ensisijaisesti neuvoston yleisnäkemyksen mukaisesti yritysten ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevan velvoitteen säilyttämistä. Se voi myös kannattaa sellaisia muutoksia, jotka vähentävät siirtymäsuunnitelmiin liittyvien velvoitteiden hallinnollista taakkaa osana kokonaisratkaisua neuvotteluiden loppuunsaattamiseksi. Valtioneuvosto voi viime kädessä hyväksyä artiklan poistamisen direktiivistä.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

(1) Suuri valiokunta käsittelee jatkokirjelmää kestävyysraportointidirektiivin ja yritysvastuudirektiivin yksinkertaistamisesta ja hallinnollisen taakan vähentämisestä tilanteessa, jossa toimielinten välinen sopu muutoksista on saatu aikaan 8.12.2025 niin kutsutuissa kolmikantaneuvotteluissa. Coreperin on tarkoitus käsitellä asiaa keskiviikkona 10.12.2025, jolloin puheenjohtajamaan tavoitteena on saada määräenemmistön tuki saavutetulle neuvottelutulokselle.

(2) Suuri valiokunta pitää valitettavana sitä, että valtioneuvoston jatkokirjelmä on saapunut eduskuntaan niin myöhäisessä vaiheessa, että kyse on todennäköisesti enää lähinnä lopputuloksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Suuri valiokunta on jo aiemmin käsitellessään samaa ehdotusta muistuttanut valtioneuvostoa perustuslain 96 §:n mukaisesta velvollisuudesta saattaa U-asiat eduskunnan käsiteltäviksi viipymättä eduskunnan kannan määrittelyä varten siten, että eduskunnalla on tosiasiallinen mahdollisuus vaikuttaa Suomen kantaan eikä sitä aseteta jo tapahtuneiden tosiasioiden eteen (SuVP 23/2025 vp, 25.4.2025).

(3) Suuri valiokunta toteaa, että neuvottelut lainsäädännön yksinkertaistamispaketeista (ns. omnibusit) ovat yleisemminkin edenneet sellaisella aikataululla, joka on tehnyt asioiden asianmukaisen käsittelyn eduskunnassa ajoittain vaikeaksi. Suuri valiokunta kiinnittää myös talousvaliokunnan ja ympäristövaliokunnan (TaVL 49/2025 vp ja YmVL 28/2025 vp) tavoin kriittistä huomiota nyt tarkasteltavana olevan ehdotuksen vaikutusarvioinnin puutteeseen.

(4) Suuri valiokunta pitää EU-sääntelyn yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan vähentämistä tärkeänä EU:n kilpailukyvyn näkökulmasta. Velvoitteiden harkittu yksinkertaistaminen voi onnistuessaan helpottaa yritysten keskeisten kestävyysvaikutusten tunnistamista ja siten tukea kestävän liiketoiminnan kehittämistyötä. Suuri valiokunta katsoo, että yksinkertaistamista ja hallinnollisen taakan vähentämistä tulisi tehdä tavalla, joka ei vaaranna keskeisiä sääntelyn alkuperäisiä tavoitteita. Lisäksi suuri valiokunta kiinnittää talousvaliokunnan tavoin huomiota sääntelyn johdonmukaisuuteen, läpinäkyvyyteen ja pitkäjänteisyyteen.

(5) Yksinkertaistamisehdotuksen keskeinen osa koskee kestävyysraportointi- ja yritysvastuudirektiivien soveltamisalan rajaamista. Saavutetun kolmikantasovun mukaan kestävyysraportointi koskisi yrityksiä ja konserneja, joiden palveluksessa on yli 1 000 työntekijää ja joiden liikevaihto on yli 450 miljoona euroa. Yritysvastuudirektiivin osalta vastaavat soveltamisalan raja-arvot olisivat 5 000 työntekijää ja 1 500 miljoonan euron liikevaihto.

(6) Suuri valiokunta pitää talousvaliokunnan tavoin näitä muutoksia huomattavina. Kun voimassa olevan sääntelyn piiriin kuuluu kestävyysraportointidirektiivin osalta Suomessa noin 1 300 yritystä ja yritysvastuudirektiivin osalta noin 130 yritystä, muutosten myötä yritysten määrä laskisi kestävyysraportoinnin osalta noin 130 yritykseen ja yritysvastuudirektiivin osalta noin 30 yritykseen.

(7) Suuri valiokunta kantaa ympäristövaliokunnan tavoin huolta siitä, miten muutokset vaikuttavat vastuullisesti jo toimivien suomalaisten yritysten suhteelliseen kilpailuetuun. Monet yritykset ovat jo tehneet investointeja ja linjanneet toimintatapojaan vapaaehtoisen kansainvälisen kehyksen ja voimassa olevan EU-sääntelyn mukaisiksi, ja muutosehdotus helpottaa erityisesti hitaammin toimineiden yritysten asemaa. Talousvaliokunta toteaa lausunnossaan, että sen saaman selvityksen perusteella suomalaisten yritysten suhteellisen kilpailuedun kannalta olisi perusteltua, että soveltamisalaa rajattaisiin maltillisesti. Toimivan raportoinnin voidaan nähdä antavan monille suomalaisyrityksille suhteellisen kilpailuedun.

(8) Kolmikantasovun mukainen lopputulos merkitsisi ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevien säännösten poistamista yritysvastuudirektiivistä. Suuri valiokunta arvioi talousvaliokunnan tavoin, että sääntelyn säilyminen direktiivissä olisi kannatettavaa ottaen huomioon suomalaisten yritysten edelläkävijyys ilmastotoimissa ja yhtäläisten kilpailuedellytysten turvaaminen. Suuri valiokunta kiinnittää huomiota myös siihen, että valtioneuvosto arvioi kirjelmässään, että yritysten velvoitteiden vähentäminen voisi painottaa ilmastotyön kustannuksia aiempaa enemmän julkisen rahoituksen varaan. Suuri valiokunta pitää ympäristövaliokunnan tavoin tärkeänä, että yritykset jatkavat määrätietoista työtään ilmastotavoitteisiin pääsemiseksi kehittäen liiketoimintaansa vähäpäästöisemmäksi ja vähemmän luonnonvaroja kuluttavaksi. Siirtymää kestävään talouteen ilmastotavoitteineen ei saavuteta ilman yritysten toimia. Hallinnollisen taakan harkittu keventäminen ja sääntelyn selkeys helpottavat yritysten kestävyystyön tekemistä käytännössä.

(9) Komissio ehdotti yritysvastuudirektiivin muuttamista myös siten, että haitallisten vaikutusten arvioiminen rajattaisiin lähtökohtaisesti vain yrityksen tytäryrityksiin ja suoriin liikekumppaneihin. Kolmikantaneuvotteluissa saavutettu ratkaisu haitallisten vaikutusten arvioimisen kannalta on Euroopan parlamentin kannan mukainen ja saadun selvityksen mukaan

riskiperusteisen lähestymistavan osalta kattavin. Haitallisten vaikutusten selvittäminen ei rajoittuisi suoriin liikekumppaneihin. Yleinen selvitystyö olisi tehtävä koko arvoketjussa ja perusteellinen arvio niillä aloilla, joilla haitallisia vaikutuksia esiintyy todennäköisimmin ja vakavimpina. Suuri valiokunta pitää riskiperusteista lähestymistapaa kannatettavana. Suuri valiokunta pitää talousvaliokunnan tavoin tärkeänä varmistaa, että sääntely on yhteensopivaa YK:n ja OECD:n tasolla laadittujen raportointia koskevien standardien ja riskiperusteisuuden lähtökohdan kanssa.

(10) Suuri valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että raportointivelvollisten yritysten rajaaminen vähentää rahoittajille ja sijoittajille saatavilla olevia tietoja yritysten kestävyydestä ja kestävyysseikkoihin liittyvistä taloudellisista riskeistä. Yritysten rahoittajat ja sijoittajat tulevat soveltamisalarajauksesta riippumatta tarvitsemaan tietoa yrityksen kestävyysvaikutuksista sekä finanssialaa koskevan sääntelyn vuoksi että asettamiensa rahoitustoiminnan kestävyystavoitteiden saavuttamiseksi ja kestävän rahoituksen tuotteiden tarjoamiseksi. Talousvaliokunta kiinnittää lausunnossaan huomiota siihen, että nyt tehtävät muutokset saattavat aiheuttaa tarvetta tarkastella uudelleen myös finanssialaa koskevia velvoitteita.

(11) Suuri valiokunta yhtyy erikoisvaliokuntien tavoin valtioneuvoston arvioon siitä, että asiassa olisi oikeusvarmuuden näkökulmasta tärkeää saada hyväksyttävä neuvottelutulos mahdollisimman pian. Kun muutoksia nyt tehdään huomattavan nopeasti ilman vaikutusarvioita, suuri valiokunta pitää ympäristövaliokunnan tavoin tärkeänä, että muutosten vaikutuksia seurataan huolellisesti ja pyritään varmistumaan siitä, että sääntely tukee käytännössä kestävän kasvun edellytyksiä. Yritysvastuusääntelyn harmonisointi EU-tasolla on lähtökohtaisesti tärkeää yritysten yhdenmukaisen toimintaympäristön takaamiseksi. Kansalliset poikkeamat johtaisivat yhtenäisen sääntelyn pirstoutumiseen ja siitä seuraavaan hallinnollisen taakan kasvuun.

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Suuri valiokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan.

Valiokunnan lausunto SuVL 10/2025 vp

Helsingissä 10.12.2025

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Saara-Sofia Sirén kok
1. varapuheenjohtaja Laura Huhtasaari ps
jäsen Juho Eerola ps
jäsen Ritva Elomaa ps
jäsen Ville Kaunisto kok
jäsen Mai Kivelä vas
jäsen Jani Kokko sd
jäsen Terhi Koulumies kok
jäsen Mika Lintilä kesk
jäsen Helena Marttila sd
jäsen Arto Satonen kok
jäsen Sari Tanus kd
jäsen Sofia Virta vihr
jäsen Sinuhe Wallinheimo kok
varajäsen Inka Hopsu vihr
varajäsen Aleksi Jäntti kok
varajäsen Anders Norrback r
varajäsen Pinja Perholehto sd
varajäsen Mikko Polvinen erk
varajäsen Mika Riipi kesk
varajäsen Ville Skinnari sd

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Kaisa Männistö

Valiokunnan lausunto SuVL 10/2025 vp
Eriävä mielipide 1

Eriävä mielipide

Perustelut

Valtioneuvosto tarkentaa U-jatkokirjelmässä UJ 33/2025—U 13/2025 kantojaan Omnibus I -paketin kestävyysraportointiin ja yritysvastuuseen liittyviin muutosehdotuksiin. U-jatkokirjelmässä todetaan, että neuvosto hyväksyi yleisnäkemyksen 23.6.2025 ja Euroopan parlamentti neuvottelukantansa täysistunnossa13.11.2025. U-jatkokirjelmä olisi ollut hyvä tuoda eduskuntaan välittömästi Euroopan parlamentin hyväksyttyä neuvottelukantansa, jotta asian käsittelylle eduskunnassa olisi jäänyt riittävästi aikaa. Suuri valiokunta linjaa eduskunnan kannasta U-jatkokirjelmään vasta sen jälkeen, kun kolmikantaneuvottelut neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission välillä 8.12.2025 on jo käyty.

Tämä eriävä mielipide pohjautuu asiasta aiemmin suuren valiokunnan lausuntoon jätettyyn eriävään mielipiteeseen (SuVL 1/2025 vp—U 13/2025 vp eriävä mielipide 1).

Omnibus I -paketilla muutetaan aiemmin hyväksyttyä lainsäädäntöä liittyen kestävyysraportointiin, yritysvastuuseen ja hiilirajamekanismiin. Perusteluna Omnibus I -paketille on tavoite vähentää yritysten hallinnollista taakkaa. On kuitenkin riskinä, että hallinnollinen taakka lisääntyy niiden yritysten osalta, jotka muutenkin tekevät vastuullisuustyötä koko toimitusketjussa, sillä tietojen saaminen ja seuranta ja valvonta vaikeutuvat.

Lainsäädännön yksinkertaistaminen ja yritysten hallinnollisen taakan vähentäminen ovat kannatettavia tavoitteita, mutta ehdotetut muutokset vesittävät lainsäädännön alkuperäistä tavoitetta ihmisoikeus- ja ympäristöriskien tarkastelusta koko toimintaketjun osalta. Hallinnollisen taakan vähentämisen sijaan näin radikaali vesittäminen romuttaa järjestelmän, johon vastuullisimmat yritykset ovat jo valmistautuneet.

Yritysvastuusääntely hyväksyttiin viime parlamenttikauden lopulla ja yritysvastuudirektiivi astui voimaan heinäkuussa 2024. Direktiivi asettaa suurille yrityksille velvollisuuden ottaa ihmisoikeudet ja ympäristö huomioon koko toimitusketjun osalta ja perustuu YK:n ja OECD:n vastuullisuusstandardeihin.

Suomi, toimiessaan vuonna 2019 EU-puheenjohtajamaana, oli aktiivinen yritysvastuun saattamisessa EU-agendalle. Euroopan laajuinen yritysvastuusääntely on suomalaisten yritysten etu ja toive. Suomen ei nyt pidä hyväksyä heikennyksiä yritysvastuusääntelyyn.

Yritysvastuu ja kestävyysraportointi ovat suomalaisten yritysten suhteellinen kilpailuetu, joka nyt menetetään, kun hyvitetään niitä maita ja yrityksiä, jotka eivät toimeenpanneet direktiiviä säädetyssä ajassa.

Suomen ei pidä hyväksyä kestävyysraportoinnin ja yritysvastuudirektiivin soveltamisalan kaventamista nykyisestä soveltamisrajoja korottamalla. Komissio ei ole ehdotuksessaan muuttanut yritysvastuudirektiivin soveltamisalaa (1 000 henkilöä ja 450 miljoonan euron liikevaihto). Kuitenkin neuvosto yleisnäkemyksessään ja parlamentti neuvottelukannassaan

ehdottavat soveltamisrajan korottamista 5 000 työntekijään ja 1,5 miljardin euron nettoliikevaihtoon.

Voimassa olevan sääntelyn piiriin kuuluu kestävyysraportointidirektiivin osalta Suomessa noin 1300 yritystä ja yritysvastuudirektiivin osalta noin 130 yritystä. Neuvoston ja parlamentin kannan mukaisesti yritysten määrä laskisi kestävyysraportoinnin osalta noin 130 tai 90 yritykseen ja yritysvastuudirektiivin osalta noin 30 yritykseen.

Nykylainsäädännön mukainen riskiperustaisuus on säilytettävä eikä huolellisuusvelvoitetta tule rajata pääsääntöisesti vain yritysten omaan ja tytäryhtiöiden toimintaan sekä suoriin liikekumppaneihin (nk. 1 porras). Rajaaminen tarkoittaisi sitä, että huolellisuusvelvoiteraportointi tapahtuisi tasolla, jossa on vähemmän riskejä ihmisoikeusloukkauksista ja ympäristövahingoista, koska riskikohteet ovat yleensä toimitusketjujen loppupäässä. Huolellisuusvelvoitteen rajaaminen ei myöskään olisi linjassa kansainvälisten standardien kanssa riskiperusteisuudesta.

Talousvaliokunta tuo esille lausunnossaan TaVL 49/2025 vp U 13/2025 vp raportointivelvollisten yritysten raja-arvojen nostaminen vähentää rahoittajille ja sijoittajille saatavilla olevia tietoja yritysten kestävyydestä ja kestävyysseikkoihin liittyvistä taloudellisista riskeistä. Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on tuotu esille, että ehdotetulla Omnibus I -sääntelyllä rajoitettaisiin tosiasiallisesti mm. luottolaitosten ja muiden finanssialan yritysten mahdollisuutta saada kestävyystietoja pk-yrityksiltä. Talousvaliokunta huomioi, että nyt tarkasteltava sääntely voi aiheuttaa tarpeen tarkastella uudelleen myös finanssialaa koskevia velvoitteita.

Tiedonantovelvoitetta ja yritysten mahdollisuutta pyytää tietoja liikekumppaneilta ei pidä heikentää nykylainsäädännöstä. EU-laajuinen vahingonkorvaussääntely tulee säilyttää. Sen poistaminen voisi johtaa vaihteleviin järjestelmiin EU-maiden välillä vaikuttaen uhrien oikeussuojaan.

Ilmastosiirtymäsuunnitelma tulee säilyttää

Voimassa oleva yritysvastuudirektiivi velvoittaa yrityksiä laatimaan ja toteuttamaan ilmastonmuutoksen hillintää edistävän siirtymäsuunnitelman. Tätä (yritysvastuudirektiivin artiklaa 22) ei tule poistaa. On tärkeää, että velvoite siirtymäsuunnitelman toteuttamisesta säilyy, koska selkeän toteuttamisvelvoitteen puuttuminen heikentäisi EU:n ilmastotavoitteiden toteuttamista. Ilmastotoimien edistäminen EU-tasolla on myös tärkeä unionin kilpailukyvyn kannalta osana vihreää siirtymää maailmanlaajuisesti.

Mikäli osana neuvotteluja luovutaan kokonaan yrityksiä velvoittavista ilmastosiirtymäsuunnitelmista, kasvaa julkisen sektorin vastuu ja kustannukset entisestään.

Lopuksi

Globaalien ihmisoikeus- ja ympäristöongelmien ratkaiseminen vaatii johdonmukaista ja ennakoivaa säätelyä. Se on tärkeää myös yritysten liiketoimintaympäristön vakauden ja

investointien näkökulmasta. Jatkoneuvotteluissa tulisi keskittyä löytämään muita ratkaisuja yritysten hallinnollisen taakan vähentämiseksi ja pitää kiinni voimassa olevan yritysvastuusääntelyn tavoitteista ja vaikuttavuudesta

Mielipide

Edellä olevan perusteella esitämme,

että valtioneuvosto ottaa edellä olevan huomioon.

Helsingissä 10.12.2025

Jani Kokko sd
Helena Marttila sd
Pinja Perholehto sd
Ville Skinnari sd
Inka Hopsu vihr
Sofia Virta vihr
Mai Kivelä vas